

Henseende til Maaden, hvorpaa dette bedst finder sit Udtryk, og hvorpaa Vedtægterne bør kundgøres, har Udvalget ikke villet foregribe, hvad Ministeriet efter kyndigere Omdømme maatte finde rettest, og har derfor henstillet dette til Sammes Afgjørelse. Vi skulle ikkun tillade os at tilføje, at Vedtægtens Læsning ved de Jurisdiktioners Thing, som berøres af vedkommende Fiskevand, turde være gavnlig under Hensyn til Befolkningens usvækket bestaaende Agtelse for Thinglæsninger.

§ 49. Ved i nærværende § at komme til at omtale Vedtægternes Indhold, skulle vi ikke unblade at berøre et Spørgsmaal, der ligesaameget eller maasse snarere burde hørt under den foregaaende §. — Det kunde nemlig synes, at naar man under Lovens almindelige Bestemmelser i Kap. 1 har givet Forfrister for Garnkast (§ 5), Sejldybene (§ 6), Masketørrelser og Lyftemaal (§ 8), Rejeruser (§ 9), Forbud mod Drivevaad (§ 7), hvilke alle ogsaa gjælde Fjordfiskeri, naar dette fremdeles forbeholdes de Omboende (§ 45), Malevaad ganske forbydes i dem (§ 46), og der gives Afstandsbestemmelser for Brugene af Bundgarn m. m., saa maatte Ordningen kunne betragtes tilstrækkelig gennemført og betrygget, uden at man havde nødig at ty til Vedtægt og Fisserifoged; man behøvede jo Fisserinspektør, Assistenten og Roerkarle. Men dette er ikke Tilfældet; man vilde endnu være langt fra at kunne tilfredsstille de Krav, som disse forskellige Fiskevandes Egenstaber stille, og som kunne vise sig ved næsten ethvert af de nyansførte almindelige Bud. Vel maa det være den første Fordring til Vedtægten, at den holder sig indenfor Lovens Grænser; men der kan jo heller ikke være Noget til Hinder for, at Vedtægten i alle Tilfælde, hvor Loven har villet forbyde, gaar endnu strængere tilværks og f. Ex. fastsætter større Masketidder for Garnene, end det ved Loven bestemte Minimum, naar det er de Interesserebendes med al Rimelighed stemmende Ønske; men at der derhos ofte vil foresalde Tilfælde, hvorfor ingen Regel kan udledes af Loven, medens det kan ligge i den færlige Interesse at faa saadan fastsat, vil være indlysende for Enhver, der er fortrolig med disse Forhold, og yderligere finde Bekræftelse i det Efterfølgende. Dersom det imidlertid er bragt dertil, at Vedtægterne kunne affattes i Korthed, saa er allerede det en stor Fordel.

I Paragrafens 1ste Stykke har Udvalget i Hovedtræk angivet de Retninger, hvori Vedtægterne skulle indeholde Bestemmelser, og naar hertil føjes, at Kap. 3, Limfjorden, staaer som et vejledende Forbillede, vil det være overflødig nærmere at begrunde Nødvendigheden af, at Vedtægten giver Bestemmelser i hver af de anførte Retninger. Men Udvalget, som imidlertid har gjort sig størst Umage for at opstille alle de Punkter, hvorunder ethvert beregneligt Tilfælde kan hensees, kan ikke svare for de uberegnelige, som først kunne komme for Dagen, naar man ser det Omraade, som skal reguleres, og der maa ganske vist kunne møde saadanne, som ikke kunne klassificeres under nogen af de anførte Poster. Idet vi derfor ej alene bestemt tør paastaa at have faaet Alt med, saa er det nødvendigt, at vi henlede Opmærksomheden derpaa, med Tilføjende, at hvis der skulde møde et Tilfælde, som ikke er omtalt, saa er det ingenlunde Meningen, at dets Ordning dermed skulde være udelukket fra Vedtægten; tværtimod bør det medtages og med Indenrigsministeriets Samtykke afgjøres efter Fisserilovens almindelige Grundsatninger. Uagtet man nu efter det Anførte ikke billigtvis af os kan fordre, og det heller ikke vil være muligt, at give udtømmende Regler for Udarbejdelsen af en Vedtægt, skulle vi dog ikke unblade til Dplysning af denne Paragrafens Forfrist derom at henseatte følgende Bemærkninger om, hvad der maa lægges Vægt paa:

1. Vedtægtens Omraade, saaledes at det nøjagtigt angives, hvad der medtages, naar den skal angaa et samlet Fiskevand.
2. Ethvert Fiskevands geografiske Udstrækning, saaledes at Grænsen angives paa den ene Side mellem Ryst- og Fjordfiskeri, paa den anden mellem dette og Fisseriet i eventuelt ndmundende Færstvandsløb.
3. Optagelsen af et Kort over det paagjældende Fiskevand (hvortil fotograferede Forstørrelser af Generalstabens Kort ville være de billigste at erholde), som nøjagtigt angiver dets Grænser, Dybder samt Bundens Befæffenhed m. m. — alt efter foretagen Undersøgelse. Saadant Kort bør følge Vedtægten.
4. Afgjørelsen af, hvor safte Redstaber maa anbringes, derunder de Indstrækninger, de maa lide paa Grund af Sejlsfaben.
5. Tidsindstrækninger i Henseende til Fangst af de forskellige Fiskearter, samt i Forbindelse hermed de dertil anvendte Redstaber.
6. Modifikationer af Masketidbestemmelserne og eventuelt Regler for andre Fiskeredstaber's Indretning.
7. Fredning af visse Fiskearter, navnlig naar Naer udmunde i Fiskevandet, i hvilket Tilfælde selvfølgelig Tiden ikke sættes kortere end i § 58 bestemt.
8. Bestemmelser for Havfiskeres Udgang til at fange Agn (Øs).